

som Valgmenighedspræst. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa de Forhold, der bevirkede dette, men langt det største Tal af den Valgmenighed, der hidtil havde haft Pastor Rørdam til Præst, besluttede saa at danne en Frimenighed med ham som Frimenighedspræst. Denne Menighed har Medlemmer i mange Sogne i Sydfyn, og det er af Betydning for dem, at den faar Adgang til at benytte Folkekirkens Kirkebygninger. Den og dens Præst har selv ment, at den gældende Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922, Afsnit III, hjemlede dem en saadan Ret og har ansøgt Biskoppen over Fyns Stift om i Henhold til denne Lov at faa Adgang til at bruge Folkekirkens Kirker til deres Gudstjenester og kirkelige Handlinger.

Biskoppen har imidlertid ikke ment at kunne give denne Tilladelse, idet han henviser til, at den Adgang, der ved den nævnte Lov er aabnet visse Frimenigheder til Brugen af Folkekirkens Kirker, udtrykkelig er begrænset til saadanne Frimenigheder, hvis Lære og Ritus samt hele Forhold til Folkekirken er saaledes, at Biskoppen ikke skønner, der er Grund til at nægte Tilladelsen. I Henhold hertil har Biskoppen skønnet, at den nævnte Frimenigheds Lære og Ritus samt hele Forhold til Folkekirken ikke var saaledes, at de havde Ret til at faa den søgte Tilladelse, idet han har gjort gældende, at det er ham umuligt at danne sig noget Skøn om Frimenighedens Ritualer eller Ritualer, eftersom der i det til ham indgivne Adragende om Frimenighedens Ritualer er udtalt, at Menigheden fastholder sin Ret til ved Frimenighedens Gudstjenester at ændre Ritualerne, saaledes som den nu i hvert enkelt Tilfælde anser det for mest hensigtsmæssigt. Biskoppen har deraf sluttet, at Frimenigheden i det hele taget ikke har eller forbeholder sig Ret til ikke at have bestemte Ritualer; følgelig har han ikke kunnet afgive noget Skøn om, hvorvidt disse Ritualer er af en saadan Art, at han kunde give den søgte Tilladelse.

Ministeriet maa være enigt med Biskoppen i denne Betragtning, men maa paa den anden Side fastholde det ønskelige i, at denne Frimenighed faar Ret til at benytte Folkekirkens Kirker, og det er ud fra denne Betragtning, jeg tillader mig at fremsætte dette Lovforslag. Forslaget tilsigter ikke at udvide den gældende Lovs Bestemmelser til ogsaa at gælde Ryslinge Frimenighed, det tilsigter kun at give Frimenigheden og dens Præst Husrum eller Kirkerum til Afholdelse

af deres Gudstjenester og til Foretagelse af deres kirkelige Handlinger, idet Frimenigheden efter Lovforslagets Vedtagelse fremdeles vil være uden nogen indre Forbindelse med Folkekirken.

Lovforslaget gaar i Overensstemmelse hermed ud paa, at naar mindst 5 af et Sogns eller Sognedistrikts Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand, som er Medlemmer af Ryslinge Frimenighed, ønsker Adgang for Frimenighedens Præst Rørdam til at holde Gudstjeneste og til i Forbindelse hermed at udføre Daab og forrette Altergang for Frimenighedens Medlemmer i Sognekirken eller Sognedistriktskirken, kan Kirkeministeren give Tilladelse dertil. Ligeledes kan Kirkeministeren give Tilladelse til Brug af Kirken, naar et Medlem af Frimenigheden ønsker Kirken overladt paa det Sted, hvor han bor, til Brug for Pastor Rørdam til Udførelse af en kirkelig Handling. De to sidste Paragraffer i Lovforslaget er af praktisk Natur. § 3 gaar ud paa, at den af Ministeren givne Tilladelse skal anmeldes mindst 24 Timer forud for vedkommende Kirkebetjent, naar Brugen af Kirken ønskes, og denne Brug kan da ikke nægtes, medmindre Kirken til den berammede Tid allerede er bestemt til anden Brug, og den sidste Paragraf i Lovforslaget gaar ud paa, at der for Brugen af Kirken betales efter Bestemmelserne i Loven om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirker af 30. Juni 1922 § 22.

Jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Motorkøretøjer med Hensyn til Forsøg med Vejbaner og Vejmaterialer m. m.* Lovforslaget gaar ud paa, at der af Motorskatten forlods stilles 100 000 Kr. til Raadighed for Ministeriet for offentlige Arbejder til Forsøg med Vejbaner og Vejmaterialer m. m., første Gang ved Fordelingen af Afgifterne for Finansaaret 1924—25. Der er ikke Tale om nogen Ændring i Motorskattens Størrelse eller Form eller Beløbets Fordeling i øvrigt. Disse Spørgsmaal bliver for Tiden behandlet i et af Ministeriet nedsat Udvalg, og muligt Forslag herfra vil eventuelt paa et senere Tidspunkt blive forelagt Rigsdagen. Lovforslaget om at anvende 100 000 Kr. aar-